

Omer Vilain over de tijd van toen

Wachten op terrasjesweer

Het weer van de laatste tijd is er niet echt naar, maar de zomer is normaal gezien de ideale periode om een terrasje te doen. Vooral in Oostende zijn er tal van plaatsen waar je in het zonnetje heerlijk kan genieten van een frisse pint. Ook vroeger was dit zo.

Oostende is steeds een toeristische stad geweest met heel wat terrassen. Niet alleen op het Wapenplein of op de zeedijk waren er gezellige en zonnige terrassen te vinden.

Al voor Wereldoorlog I waren er luxe terrassen, waarop een gewone werkmens zeker geen plaats mocht of kon nemen. Doch natuurlijk had je de uitzonderingen op de regel, namelijk de terrasjes op het Vandersweepplein, nu het Ernest Feysplein, waar talrijke dagjestoeristen hun pintjes en limonades kwamen drinken vooraleer de trein terug naar het hinterland te nemen. Daarbij werd ook nog een lekkere droogvis of een *poosje* garnalen gesnoept, die dan nog meer naar een schuimend glas bier deden verlangen.

Dijkterrassen

Langs de Visserskaai waren er vroeger meer dan dertig volkscafés die stilaan een gewoon terrasje voor de deur wisten neer te zetten. Nu zijn het allemaal restaurants geworden, ook met terrassen, vanop dewelke men bijna niet meer de binnen- en buitenvarend schepen kan zien door de viskramen en de hoge stormmuur.

Doch we moeten ook van

Het typische terras van de Universel in de Adolf Buylstraat rond 1925.

de grote dijkterrassen spreken. Oostende was de stad waar men voor bijna ieder hotel met restaurant een terras zette.

Ieder jaar was het uitkijken naar het goede weer, want dagenlang regen en wind zoals nu, betekende een groot eco-

nomische verlies.

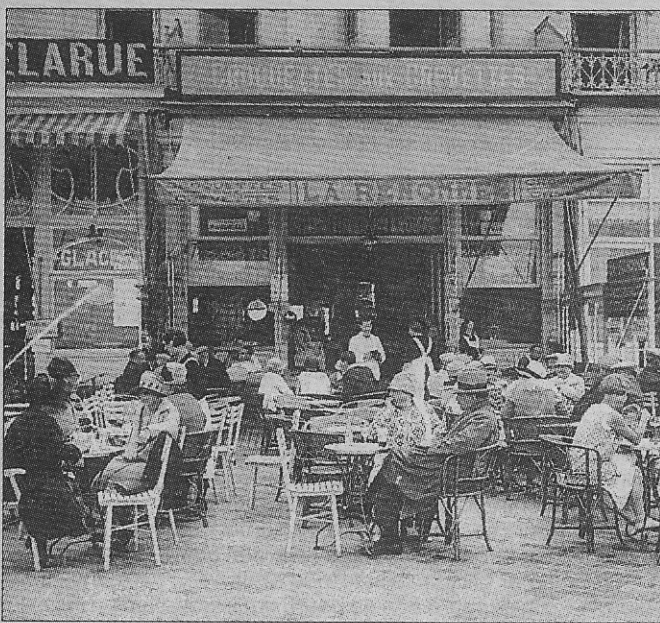
Volzet

Ook de Kursaal had zijn terras, zelf het huidige de Kursaal had dit gedurende enkele jaren. Het droeg de naam van Beaulieu en was iedere ochtend de rendez-vousplaats van *le beau monde*.

Typische terrassen waren er ook in de Adolf Buylstraat, Langestraat, Petit Paris, Leopold I-plein en Alfons Pieterslaan, alwaar het terras van de Bierco op de hoek van de Ieperstraat met warme zomers steeds was volzet. En dan had je nog de terrassen met een klein orkest, zoals bij het Waterhuis aan de Vindictivelaan, de Karlinga aan het Wapenplein of bij Lamot's aan Petit Paris.

Zo zouden we nog lang kunnen doorgaan, doch laat ons liever verlangen dat het mooie weer vlug terugkeert en dat we opnieuw van terrasjesweer kunnen spreken.

(Omer Vilain)

Het terras voor de betere toeristen voor het hotel La Renommée aan Petit-Nice, Zeedijk (circa 1935).